

MKNAĆ SIĘ (15) *vb impf*

mknać się (13), **mkąć się** (?) (2); *mknać się Calag, KlonWor*; *mknać się : mkąć się Mącz (11:2)*.
się (13), się (2).

inf *mknać się (6), mkąć się (1)*. \diamond *praes 1 sg* *mknę się (3), mkę się (1) Mącz (3:1)*. \diamond *3 sg* *mknie się (4)*.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. Pelzać, czołgać się, piąć się; serpere Mącz, Calag, Cn; (per)reperere, reptare Cn (12) : Krichen.
Płazać Mknąć się. Serpere. Calag 314b.

mknać się po czym (3): że się mknie nieborak vbogi [złodziej] Po ściánách y po murzech/ [...] Gdy go chuć do cudzego zebrania podżega. KlonWor 2. Cf »mknać się po ziemi«.

W porównaniach (3): Serpo, Láże mkę się po ziemi yáko wąż albo ynłzi robak. Mącz [388]b; Tolutim [...] Prętko/ czerftwo. Tolutim incedere, Mknąć się by płynął. Mącz 457d, 352b.

Zwroty: »mknać się po ziemi« (2): Exgrumo [...] Liesć á mknać się po ziemi pod skorupą Mącz 110d, [388]b; [Omne quod reptat <super terram> wízelkne to čo íze plazi bohemice/ mknýe pozemý [co płaza po ziemi Wu]Bib] [...] omýerfle vam bedze TomZbrudzBrul Lev 11/41].

»mknać się wzgóre« = rosnać (o ludziach i roślinach); adolescere, grandescere, prosilire a. repere in altitudinem, a terra se altius tollere Mącz (6): Repere in altitudinem, Mknąć się/ wzmykąć się w zgóre. Mącz 352b; A terra se altius tollere dicuntur herbae et arbores, Mknąć się wzgóre/ podráftać. Mącz 457c, 148c, 261d, 365c, 444a.

2. Spadać (1) : Praecipite^m abire, zemknąć się/ ftozić się [...] Praecipitem ferri, Mkąć [!] się lieciec ná dól. Mącz 317a.

3. Płynąć, poruszać się po wodzie (2) :

W przen (1) : Vehitur oratio tanquam in mari per translationem, Płynię á mknie się. Mącz 477b.

a. O ruchu statku (1) : Navis volat, Mknie się/ skokiem płynie. Mącz 505c.

Synonimy: 1. czołgać się, leźć, płazać.

Formacje współrdzene cf MKNAĆ.

Cf MKNAĆ SIĘ, MKNIENIE SIĘ, MSKNAĆ SIĘ